

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-155>

УДК 336.71

БАНКІВСЬКЕ РЕГУЛЮВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

BANKING REGULATION UNDER MODERN CONDITIONS

Тимошенко Марина Вікторівна

кандидат технічних наук, доцент,
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0288-9750>

Tymoshenko Maryna

SHEI "Pryazovskyi State Technical University"

Банківське регулювання є ключовим елементом сучасної фінансової системи, адже воно забезпечує стабільність банківського сектора, знижує ризики фінансових криз і захищає інтереси вкладників. В умовах зростаючої глобалізації, розвитку банківських послуг і технологій, а також зростання фінансової взаємозалежності держав робить ефективне регулювання банківської діяльності ще більш актуальним і важливим. Однією з основних функцій банківського регулювання є забезпечення стабільності фінансової системи. Банківські установи відіграють значну роль в економіці, забезпечуючи кредитування, інвестиції та проведення розрахункових операцій. У випадку фінансових криз порушення в банківській системі можуть призвести до значних економічних втрат, як це сталося під час світової фінансової кризи 2008 року. Саме тому регулювання має на меті мінімізувати системні ризики шляхом контролю за рівнем капіталізації банків, їх ліквідністю та якістю активів. Ще одним важливим аспектом є захист інтересів споживачів і забезпечення їх довіри до банківської системи. Банківське регулювання встановлює стандарти для надання фінансових послуг, зокрема, щодо прозорості, обмеження ризикованих операцій і дотримання етичних стандартів. Це дозволяє уникнути зловживань і шахрайства, які можуть зашкодити як окремим клієнтам, так і репутації банківської системи в цілому. Захист вкладників також здійснюється за допомогою механізмів страхування депозитів, що гарантує відшкодування коштів у разі банкрутства банківських установ. Важливим елементом сучасного банківського регулювання є його адаптація до викликів цифровізації. Розвиток фінтеху, онлайн-банкінгу та криптовалют відкриває нові можливості, але й створює додаткові ризики, пов'язані з кібербезпекою, відмиванням коштів і непрозорістю операцій. Відповідно, регулятори розробляють нові правила і наглядові інструменти для контролю за діяльністю фінансових установ в умовах цифрової економіки. Отже, банківське регулювання у сучасних умовах є необхідним інструментом для забезпечення стабільності, захисту інтересів споживачів і адаптації фінансової системи до нових викликів. Ефективне регулювання сприяє зміцненню довіри до банківської системи та підтримці економічного зростання в умовах глобальних змін.

Ключові слова: банки, банківська система, банківське регулювання, банківська безпека, фінансова система.

Banking regulation is a key element of the modern financial system, because it ensures the stability of the banking sector, reduces the risks of financial crises and protects the interests of depositors. In the conditions of growing globalization, the development of banking services and technologies, as well as the growth of financial interdependence of states makes effective regulation of banking activity even more relevant and important. One of the main functions of banking regulation is to ensure the stability of the financial system. Banking institutions play a significant role in the economy, providing lending, investment and settlement operations. In the case of financial crises, disruptions in the banking system can lead to significant economic losses, as happened during the global financial crisis of 2008. That is why regulation aims to minimize systemic risks by controlling the level of capitalization of banks, their liquidity and asset quality. Another important aspect is protecting the interests of consumers and ensuring their trust in the banking system. Banking regulation sets standards for the provision of financial services, in particular, regarding transparency, limiting risky transactions and compliance with ethical standards. This allows you to avoid abuse and fraud, which can harm both individual customers and the reputation of the banking system as a whole. Depositors are also protected by means of deposit insurance mechanisms, which guarantee reimbursement of funds in case of bankruptcy of banking institutions. An important element of modern banking regulation is its adaptation to the challenges of digitalization. The development of fintech, online banking and cryptocurrencies opens up new opportunities, but also creates additional risks related to cyber security, money laundering and transaction opacity. Accordingly, regulators are developing new rules and supervisory tools to control the activities of financial institutions in the digital economy. Therefore, banking regulation in modern conditions is a

necessary tool for ensuring stability, protecting the interests of consumers and adapting the financial system to new challenges. Effective regulation helps strengthen confidence in the banking system and support economic growth in the face of global change.

Keywords: banks, banking system, banking regulation, banking security, financial system.

Постановка проблеми. Банківське регулювання є критично важливим для забезпечення стабільності та надійності фінансової системи. Воно сприяє запобіганню фінансовим кризам, захищає інтереси вкладників та підтримує довіру до банківської системи. Через встановлення прозорих правил і стандартів, регулювання забезпечує належний рівень ліквідності та капіталу у банках, що мінімізує ризики їхнього банкрутства. Регуляторні органи також контролюють відповідність банків діяльності вимогам законодавства, що зменшує ризики шахрайства і зловживань.

Важливість банківського регулювання також полягає у забезпеченні конкурентоспроможного середовища, що сприяє інноваціям та ефективності в банківському секторі. Ефективне регулювання підвищує стабільність економіки в цілому, оскільки банківський сектор відіграє ключову роль у фінансуванні підприємств і споживачів. Крім того, регулювання сприяє інтеграції національної банківської системи в міжнародну фінансову систему, що є важливим для забезпечення доступу до глобальних фінансових ринків та ресурсів. Таким чином, банківське регулювання є незамінним елементом для забезпечення стабільності та розвитку фінансової системи.

Постановка проблеми. В умовах повномасштабної війни та безпрецедентних викликів для економіки України особливої актуальності набуває проблема ефективного банківського регулювання. Військова агресія створила унікальну ситуацію для банківського сектору, що вимагає переосмислення традиційних регуляторних підходів та розробки нових механізмів забезпечення фінансової стабільності. Критичного значення набувають питання підтримки ліквідності банків, управління валютними ризиками та забезпечення безперервності банківських операцій в умовах ракетних атак та енергетичних криз. Особливої уваги потребує адаптація банківського регулювання до роботи в умовах воєнного стану, зокрема щодо кредитування оборонного сектору, управління проблемними активами та захисту банківської інфраструктури. При цьому актуалізується необхідність збалансування жорстких регуляторних вимог із

завданнями відновлення економіки та підтримки критично важливих галузей. Дослідження цих питань має стратегічне значення для забезпечення стійкості фінансової системи України в умовах війни.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням стабільності банківського сектору та регулюванню банківської системи присвячена значна кількість наукових праць. Так Барановський О. В. досліджував рекомендації Міжнародного валютного фонду та Світового банку щодо механізмів реагування банківських наглядових установ на кризові ситуації, пропонуючи адаптацію таких рекомендацій для підвищення стійкості банківського сектора в умовах економічної нестабільності. Богдан Б. В. та Шуліка Є. Є. вивчали проблеми термінології у сфері банківської діяльності, зосереджуючи увагу на взаємозв'язку понять банківської діяльності та банківських послуг, що впливає на ефективність регулювання банківської сфери.

Боярко І. М., Вовчак О. П., Рудевська В. П. та Хуторна М. О. аналізували концепцію мезопруденційного банківського нагляду, розглядаючи її як інструмент формування ефективної бізнес-архітектури банківського сектору. Березовик В. М., Свистун А. О. та Хмеловський Т. Г. досліджували вплив глобальних фінансових тенденцій на стабільність банківського сектору України, зокрема, розглядаючи загрози та можливості, які виникають у зв'язку з міжнародними економічними змінами.

Веретельников І. С. аналізував світові моделі державного регулювання банківського сектору, вивчаючи різні підходи та їхній вплив на стабільність і розвиток національних банківських систем. Дудукалова О. М. та Матвієнко Г. В. досліджували впровадження стандартів Базель III для збільшення стійкості банківської системи, зосереджуючись на особливостях та нововведеннях цих регуляторних вимог.

Кичинська А. О. розглядала роль Базельського комітету з питань банківського нагляду у регулюванні банківських правовідносин, досліджуючи його вплив на банківське регулювання у міжнародному контексті. Лобова О. В. та Москалюк М. Ю. аналізували практику застосування інструментів регулю-

вання банківської діяльності в Україні, приділяючи увагу відповідності цих інструментів міжнародним стандартам.

Нагорний П. Д. досліджував трансформаційні підходи до реформування банківського нагляду, зосереджуючи увагу на можливостях вдосконалення наглядових практик в умовах економічних змін. Петрук О. М. та Петрук А. О. вивчали теоретичні засади забезпечення безпеки банківських операцій з похідними фінансовими інструментами, аналізуючи ризики та механізми контролю цих операцій.

Пуш А. В., Мігус І. О. та Наконечна Н. Ю. розглядали основні моделі корпоративного управління в банківських установах, акцентуючи на особливостях їх застосування в умовах сучасного банківського ринку. Реверчук С. Я. та Творидло О. І. аналізували вплив цифровізації на банківський бізнес, досліджуючи виклики та можливості, які цифрові технології створюють для державного регулювання банківської сфери.

Руда О. Л. вивчала вплив банківського нагляду на банківську систему України, досліджуючи ефективність наглядових заходів для забезпечення фінансової стабільності банків. Соловйов В. І. досліджував сучасний стан банківської безпеки України, приділяючи особливу увагу загрозам, які впливають на стабільність фінансових установ.

Постановка завдання. Метою даної наукової статті є систематизація проблем та особливостей банківського регулювання в Україні в умовах повномасштабного вторгнення РФ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стабільність банківського сектору є критично важливою для забезпечення банківської та фінансової безпеки держави. Стабільний банківський сектор гарантує ефективне функціонування фінансових ринків, сприяючи довірі інвесторів і населення до фінансової системи. Він забезпечує належний рівень ліквідності, дозволяючи банкам своєчасно виконувати свої зобов'язання перед вкладниками, що мінімізує ризики паніки та масового вилучення депозитів. Крім того, стабільний банківський сектор сприяє стійкому економічному зростанню, оскільки забезпечує фінансування для підприємств і домогосподарств, підтримуючи інвестиції та споживання.

Забезпечення банківської безпеки включає контроль за дотриманням нормативних вимог, управління ризиками та підтримку належного рівня капіталу. Це дозволяє банкам ефективно реагувати на кризи та непередбачувані економічні шоки, зберігаючи стійкість фінан-

сової системи. Важливість стабільності банківського сектору також полягає у його ролі як провідника монетарної політики центрального банку, що сприяє збереженню низької інфляції та стабільного курсу національної валюти. Таким чином, стабільний банківський сектор є основою для фінансової безпеки та економічного благополуччя держави [15–16].

Сучасна система банківського регулювання формується під впливом глобальних викликів фінансового сектору та необхідності забезпечення стабільності банківських установ. Базельський комітет з банківського нагляду, як ключовий міжнародний орган у сфері банківського регулювання, послідовно впроваджує нові стандарти та вимоги до діяльності банків, що знаходять відображення в угодах Базель I, II та III [6–7; 17].

Базель III, прийнятий як відповідь на глобальну фінансову кризу 2008 року, встановлює підвищені вимоги до капіталу банків та запроваджує нові нормативи ліквідності. Зокрема, впроваджено коефіцієнт короткострокової ліквідності (LCR) та коефіцієнт чистого стабільного фінансування (NSFR), що мають забезпечити достатній рівень високоліквідних активів для протистояння стресовим ситуаціям. Також посилено вимоги до якості капіталу через запровадження нових компонентів капіталу першого рівня та буферів капіталу [6; 7; 17].

Важливим аспектом сучасного банківського регулювання є впровадження ризик-орієнтованого підходу до нагляду. Це передбачає оцінку достатності капіталу з урахуванням усіх суттєвих ризиків банківської діяльності, включаючи кредитний, ринковий та операційний ризики. Базель II запровадив три компоненти пруденційного нагляду: мінімальні вимоги до капіталу, процес наглядової перевірки та ринкову дисципліну.

Національні регулятори адаптують міжнародні стандарти з урахуванням специфіки локальних фінансових ринків. При цьому особлива увага приділяється встановленню економічних нормативів діяльності банків, таких як нормативи капіталу, ліквідності, кредитного ризику та інвестування. Ці нормативи є ключовими інструментами забезпечення фінансової стійкості окремих банків та банківської системи в цілому [6; 7; 17].

Сучасні тенденції банківського регулювання також включають посилення вимог до корпоративного управління та систем внутрішнього контролю банків. Значна увага приділяється питанням протидії відмиванню

коштів та фінансуванню тероризму, що відображається у відповідних рекомендаціях FATF та їх імплементації в національні системи банківського нагляду.

Подальший розвиток банківського регулювання спрямований на забезпечення стійкості фінансового сектору до нових викликів, включаючи цифровізацію банківських послуг та появу нових фінансових інструментів. При цьому важливим завданням залишається досягнення балансу між жорсткістю регуляторних вимог та необхідністю забезпечення ефективного функціонування банківської системи як ключового елемента економічного розвитку [6–7; 17].

Банківський нагляд відіграє ключову роль у забезпеченні стабільності банківської системи, сприяючи збереженню довіри до фінансових установ та запобіганню системним кризам. Через механізми банківського нагляду здійснюється моніторинг діяльності банків з метою забезпечення їхньої відповідності нормативним вимогам, підтримання фінансової стійкості та управління ризиками. Регулюючі органи, такі як центральні банки та спеціалізовані наглядові інституції, здійснюють контроль за дотриманням банками принципів прозорості, ліквідності та капітальної адекватності [2; 4; 8–10].

Однією з важливих функцій банківського нагляду є оцінка фінансового стану банківських установ, що включає аналіз капіталу, активів, якості кредитного портфеля та ліквідності. Це дозволяє виявляти проблемні активи, оцінювати ризики та вчасно вживати заходів для їхнього мінімізації. У разі виявлення фінансових проблем або порушень нормативних вимог, наглядові органи можуть застосовувати санкції, вимагаючи від банків вжити заходів для покращення фінансового стану або навіть відкликати ліцензії на здійснення банківської діяльності.

Банківський нагляд також забезпечує ефективне управління ризиками, включаючи кредитний, ринковий, операційний та інші види ризиків. Контроль за дотриманням стандартів управління ризиками сприяє зниженню ймовірності виникнення фінансових криз та збереженню стабільності банківської системи. Крім того, регуляторні органи забезпечують захист прав споживачів фінансових послуг, контролюючи справедливість та прозорість банківських продуктів [1; 3–4; 11].

Систематичний банківський нагляд також сприяє зміцненню довіри до банківської системи, що є важливим для залучення інвести-

цій і підтримання економічної стабільності. Надійна та стабільна банківська система відіграє важливу роль у фінансуванні економіки, забезпечуючи кредити для підприємств та споживачів, що сприяє економічному зростанню та розвитку. Таким чином, банківський нагляд є незамінним інструментом для підтримання стабільності фінансової системи та забезпечення економічного благополуччя країни.

Пруденційні нормативи банків є одним з ключових показників який дозволяє проаналізувати не тільки ефективність розвитку банківського сектору, а й ефективність регулювання банківської системи, дані нормативи відображені в таблиці 1.

Як можна побачити із вищенаведеної таблиці, нормативи банківського сектору на даний момент знаходяться в нормативному діапазоні, але проблемою є поступове погіршення ситуації із року в рік, що в основному пов'язано із наслідками коронакризи, та повномасштабного вторгнення рф в Україну.

В той же час слід розуміти, що на сьогоднішній день ефективний банківський нагляд стикається із значною кількістю проблем, викликаних повномасштабним вторгненням рф (рис. 1).

Розглянемо більш детально ключові проблеми в даній сфері на сьогоднішній день:

– проблема підвищеного рівня ризиків неплатоспроможності банків через економічну нестабільність. Значне зниження економічної активності внаслідок повномасштабної війни, порушення виробничих та логістичних ланцюгів, а також зростання невизначеності на ринку суттєво підвищують ризики неплатоспроможності банківських установ. Це зумовлює необхідність посиленого нагляду та вжиття додаткових заходів регуляторного впливу для забезпечення фінансової стійкості банківської системи;

– проблема високого рівня неповернення кредитів через зниження платоспроможності бізнесу та населення. Економічна криза, спричинена війною, призводить до зниження платоспроможності позичальників - як юридичних, так і фізичних осіб. Це зумовлює значне зростання частки проблемних кредитів у банківських портфелях та створює загрозу для стабільності банківської діяльності. Ефективне врегулювання проблемної заборгованості потребує адаптації регуляторних вимог та методів роботи з неплатоспроможними позичальниками;

– проблема обмеженості ресурсів для підтримки ліквідності банків. Внаслідок воєн-

Таблиця 1

Показники ключових нормативів по банківському сектору України за 5 останніх років [9]

№	Нормативи		2020	2021	2022	2023	2024 (3 кв.)
1	H1	Регулятивний капітал (млн. грн.)	182,283.6	211,742.3	211,091.1	258,340.6	295,767.1
2	H2	Норматив достатності (адекватності) регулятивного капіталу (не менше 10%)	21.98	18.01	19.68	21.07	19.85
3	H3	Норматив достатності основного капіталу (не менше 7%)	15.67	11.99	13.12	12.24	11.96
7	H7	Норматив максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (не більше 25%)	19.14	18.60	17.80	15.53	15.73
8	H8	Норматив великих кредитних ризиків (не більше 8-кратного розміру регулятивного капіталу)	87.39	72.35	86.33	63.13	54.64
9	H9	Норматив максимального розміру кредитного ризику за операціями з пов'язаними з банком особами (не більше 25%)	4.10	3.71	2.81	1.08	1.01
10	H11	Норматив інвестування в цінні папери окремо за кожною установою (не більше 15%)	0.0002	0.0005	0.0000	0.0000	0.0000
11	H12	Норматив загальної суми інвестування (не більше 60%)	0.10	0.17	0.02	0.01	0.01

них дій та економічної кризи в Україні істотно зростає потреба банків у додатковій ліквідності для забезпечення безперебійності своєї діяльності. Водночас, можливості Національного банку України щодо надання ресурсної підтримки банкам обмежені, що вимагає пошуку нових інструментів та механізмів управління ліквідністю банківської системи;

проблема кібербезпеки та захисту інформаційних систем банків від кібератак. Воєнні дії підвищують ризики кібератак на банківську інфраструктуру, що може призвести до порушення функціонування платіжних систем, витоку конфіденційної інформації та значних фінансових втрат. Забезпечення надійного захисту інформаційних систем банків вимагає посилення регуляторних вимог до кібербезпеки та впровадження ефективних механізмів протидії кіберзагрозам;

проблема інфляційних ризиків, які ускладнюють підтримання стабільності національної

валюти. Значне зростання інфляції, спричинене військовими діями та порушенням господарських зв'язків, створює серйозні виклики для грошово-кредитної політики та підтримання стабільності національної валюти. Це ускладнює виконання банками нормативних вимог щодо валютних позицій та управління валютними ризиками, що потребує посиленої уваги регулятора.

Відповідно до дослідницької проблематики даної наукової статті також існує необхідність розкриття особливостей банківського регулювання в Україні в сьогоденних умовах, для чого скористаємося нижченаведеною схемою (рис. 2).

Розглянемо більш детально особливості банківського регулювання на сьогоднішній день:

– посилене регулювання та моніторинг банків з боку Національного банку України (НБУ). Зважаючи на підвищені ризики для

Рис. 1. Ключові проблеми банківського регулювання в Україні в умовах війни

Джерело: побудовано автором за [1–14]

фінансової стійкості банківського сектору в умовах війни, спостерігається значне посилення регуляторного впливу та нагляду з боку НБУ. Це передбачає посилений контроль за дотриманням економічних нормативів, ліквідністю та платоспроможністю банків, а також розширення звітності та вимог до прозорості банківської діяльності;

– запровадження програм підтримки банків для забезпечення ліквідності. Для пом'якшення негативного впливу воєнних дій на ліквідність банківської системи, НБУ впроваджує цільові програми рефінансування та надання додаткової ліквідності. Це дозволяє підтримати безперебійне функціонування банків та їх здатність виконувати зобов'язання перед клієнтами в умовах значного дефіциту ресурсів;

– послаблення регуляторних вимог для спрощення умов для роботи банків. З метою створення сприятливих умов для безперервності банківської діяльності в умовах воєнного стану, регулятор тимчасово послаблює окремі нормативні вимоги. Це стосується, зокрема, зниження окремих пруденційних нормативів, спрощення процедур звітності та розширення

можливостей використання резервів для покриття збитків;

– активне використання інструментів валютного контролю для стабілізації курсу гривні. Для забезпечення стабільності національної валюти, НБУ застосовує комплекс заходів валютного регулювання, включаючи обмеження на проведення валютних операцій, встановлення додаткових вимог до формування валютних позицій банків та запровадження спеціальних валютних аукціонів;

– введення додаткових заходів кібербезпеки для захисту банківської інфраструктури. В умовах підвищення кіберзагроз, регулятор вимагає від банків посилення заходів інформаційної безпеки, впровадження додаткових механізмів моніторингу та реагування на кібератаки. Це передбачає розширення вимог до захисту інформаційних систем, безперервності бізнес-процесів та управління інцидентами кібербезпеки.

Висновки. Сучасна система банківського регулювання характеризується посиленням вимог до капіталу, ліквідності та управління ризиками банківських установ, що знайшло своє відображення у Базельських угодах.

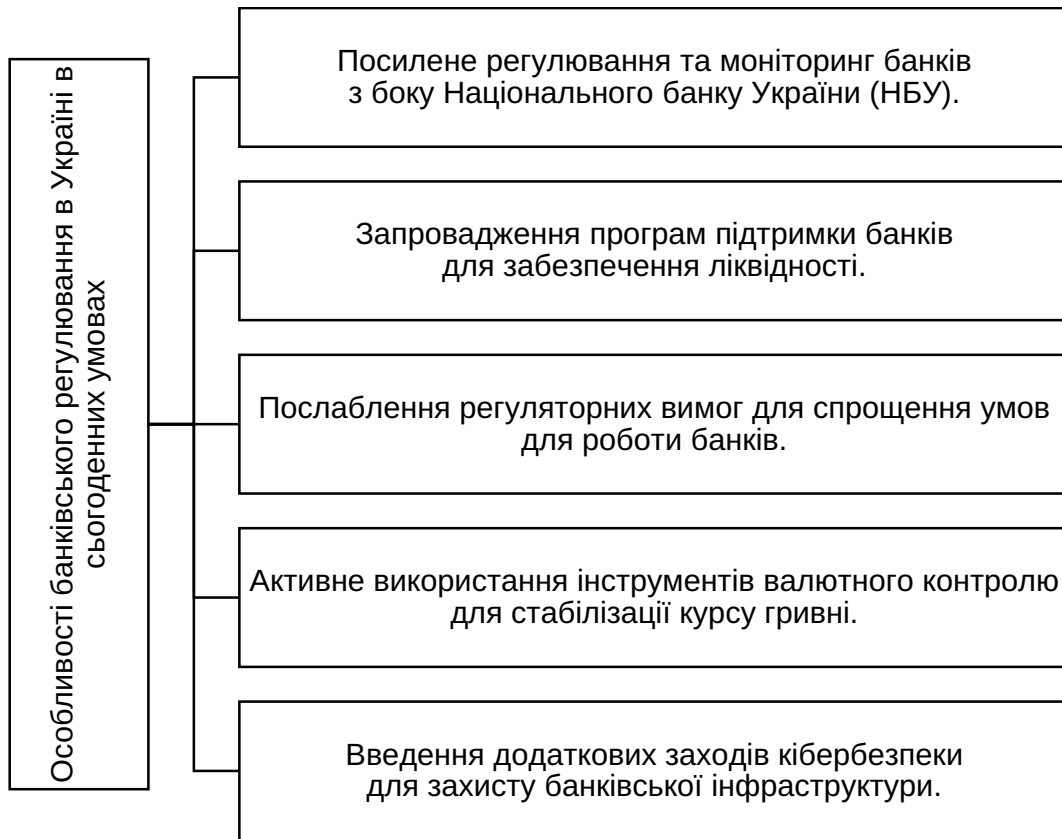

Рис. 2. Особливості банківського регулювання в Україні в сьогоденних умовах

Джерело: побудовано автором за [1–14]

Разом з тим, динамічні зміни у фінансовому секторі, зумовлені процесами глобалізації, цифровізації та появою нових фінансових інструментів, вимагають постійного вдосконалення регуляторних підходів.

В умовах військової агресії проти України особливо гостро постають проблеми банківського регулювання. Зокрема, значно зростають ризики неплатоспроможності банків через економічну нестабільність, високий рівень непрацюючих кредитів, обмеженість ресурсів для підтримки ліквідності та загрози кібербезпеки. Це потребує від Національного банку України посилення наглядових функцій, запровадження спеціальних програм підтримки банків, тимчасового послаблення

окремих нормативів, жорсткішого валютного контролю та додаткових заходів кібербезпеки.

Перспективи розвитку банківського регулювання передбачають гармонізацію міжнародних стандартів із національними особливостями фінансових систем, досягнення балансу між жорсткими вимогами та збереженням конкурентоспроможності банківського сектору, а також розробку механізмів протидії системним ризикам та забезпечення стійкості банківської діяльності в умовах кризових явищ. Ефективне впровадження таких підходів сприятиме підвищенню стабільності та надійності банківської системи як невід'ємної складової сталого економічного розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Барановський, О. (2024). Рекомендації МВФ та світового банку для інститутів банківського нагляду з реагування на кризові ситуації. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*, (5), 246–269.
2. Богдан, Б. В., Шуліка, Є. Є. (2023). Банківська діяльність та банківські послуги: питання термінологічного співвідношення та взаємозв'язку. *Наукові записки. Серія: право*, (14), 272–277.
3. Боярко, І., Вовчак, О., Рудевська, В., Хуторна, М. (2022). Концептуалізація мезопруденційного банківського нагляду і регулювання з позиції формування ефективної бізнес-архітектури банківського сектору. *Фінансовий простір*, (2 (46)), 57–67.

4. Березовик, В. М., Свистун, А. О., Хмеловський, Т. Г. (2024). Вплив глобальних фінансових тенденцій на стабільність банківського сектору України. Здобутки економіки: перспективи та інновації, (8).
5. Веретельников, І. (2023). Світові моделі державного регулювання банківського сектора. *Державне будівництво*, 1(33), 148–162.
6. Дудукалова, О., Матвієнко, Г. (2024). Впровадження Базель III для збільшення стійкості банківської системи: особливості та нововведення. *Економіка та суспільство*, (59), 1–12
7. Кичинська, А. (2023). Базельський комітет з питань банківського нагляду та його роль в регулюванні банківських правовідносин. *Наука і техніка сьогодні*, (11 (25)), 1–12
8. Лобова, О., Москалюк, М. (2023). Практика використання інструментів регулювання банківської діяльності в Україні. *Економіка та суспільство*, (50), 1–12
9. Наглядова статистика. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist> (дата звернення: 05.11.2024)
10. Нагорний, П. Д. (2024). Трансформаційні підходи до реформування банківського нагляду. *Трансформаційна економіка*, (2 (07)), 55–62.
11. Петрук, О. М., Петрук, А. О. (2022). Теоретичні засади забезпечення безпеки операцій банків з похідними фінансовими інструментами. *Економіка, управління та адміністрування*, (3 (101)), 87–98.
12. Пуш, А., Мігус, І., Наконечна, Н. (2024). Основні моделі корпоративного управління в банківських установах. *Вчені записки Університету «КРОК»*, (2 (74)), 204–216.
13. Реверчук, С., Творидло, О. (2023). Цифровізація банківського бізнесу: виклики та можливості для державного регулювання. *Економіка та суспільство*, (55), 1–12
14. Руда, О. Л. (2022). Банківський нагляд та його вплив на банківську систему України. *Агросвіт*, (5–6), 15–23.
15. Соловйов, В. І. (2011). Сучасний стан банківської безпеки України. Науковий вісник: *Фінанси, банки, інвестиції*, 4, 79–82.
16. Соловйов, В. І. (2011). Фінансова безпека як основоположний фактор незалежності держави. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*, 3, 15–23.
17. Basel I, II, III. URL: https://www.researchgate.net/publication/350941732_BASEL_I_II_III (дата звернення: 05.11.2024)

REFERENCES:

1. Baranovskyi, O. (2024). Recommendations of the IMF and the World Bank for banking supervision institutions on responding to crisis situations. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*, (5), 246–269.
2. Bohdan, B. V., Shulika, E. E. (2023). Banking and banking services: issues of terminological correlation and interconnection. *Proceedings. Series: law*, (14), 272–277.
3. Boyarko, I., Vovchak, O., Rudevskaya, V., Khuthorna, M. (2022). Conceptualization of mesoprudential banking supervision and regulation from the standpoint of forming an effective business architecture of the banking sector. *Financial space*, (2 (46)), 57–67.
4. Berezovik, V. M., Svistun, A. O., Khmelovsky, T. G. (2024). The influence of global financial trends on the stability of the banking sector of Ukraine. Achievements of the economy: perspectives and innovations, (8).
5. Veretelnikov, I. (2023). World models of state regulation of the banking sector. *State construction*, 1(33), 148–162.
6. Dudukalova, O., Matvienko, G. (2024). Implementation of Basel III to increase the stability of the banking system: features and innovations. *Economy and society*, (59), 1–12
7. Kychynska, A. (2023). The Basel Committee on Banking Supervision and its role in the regulation of banking relations. *Science and technology today*, (11 (25)), 1–12
8. Lobova, O., Moskalyuk, M. (2023). The practice of using banking regulatory instruments in Ukraine. *Economy and society*, (50), 1–12
9. Supervisory statistics. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist> (date of application: 05.11.2024)
10. Nagorny, P. D. (2024). Transformational approaches to reforming banking supervision. *Transformational Economics*, (2 (07)), 55–62.
11. Petruk, O. M., Petruk, A. O. (2022). Theoretical principles of ensuring the security of bank operations with derivative financial instruments. *Economics, management and administration*, (3 (101)), 87–98.
12. Push, A., Migus, I., Nakonechna, N. (2024). Basic models of corporate governance in banking institutions. *Scientific notes of the University "KROK"*, (2 (74)), 204–216.
13. Reverchuk, S., Tvorydlo, O. (2023). Digitization of banking business: challenges and opportunities for state regulation. *Economy and society*, (55), 1–12